

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Vorbă și Tisza.

A tăcut omul doi ani și n'a dîs nimica. Acum în decursul desbaterii răspunsului la mesajul a luat și el cuvântul.

În parlamentul unguresc, ocupat de Maghiari, este obiceiul, că în desbaterile generale oratorii vorbesc despre câte toate. Mai cu seamă despre afacerile comune ale monarhiei. Într-aceste găesc dese foarte mulțumitoare pentru dîșii și pentru publicul maghiar. Mai ales dacă tema este croită ca să lovească în Viena sau în armata comună.

Fostul ministru-president, „sdrobitorul” de odinioară al naționalităților nemaghiare, n'a putut sau n'a vrut să se abată dela obiceiul țerii. El și-a fixat drept temă a cuvântării sale rostite în casa deputaților la 14 Martie n. dualismul dela 1867.

Cetitorii noștri au aflat deja din numărul nostru precedent ce a dîs corifeul maghiar despre dualism și despre afacerile comune.

Prin urmare noi, la acest loc, sîntem dispensați de a repeți cele dîse odată. Sîntem dispensați cu atât mai virtuos, cu cât noi nu aflăm într-insele aceea ce am fi în drept să așteptăm dela un bărbat cu trecerea ce o are Tisza în mijlocul concetățenilor maghiari.

Presa maghiară de toate nuanțele a prins ocaziunea ca să sărbătorească pe „marele” bărbat.

Diarele guvernului sau ale partidului liberal îl laudă pe Tisza din cauza incidentului acestuia de îl scot din fire. Diarele opozițiunii, se înțelege, combat părerea lui Tisza despre dualism. Însă cu toate aceste atribuie o importanță foarte mare cuvintelor lui Tisza, ca-și-când dualismul numai acum dela vorbirea aceasta ar fi să dobîndească consistență nevătămată și neatacabilă, sau ca-și-când dela vorbirea aceasta încoace ar fi să se croască dualismului altă soartă.

Și în afacerea aceasta, ca în toate ale concetățenilor noștri maghiari, grandomania joacă un rol însemnat. Ei își pun întrebări și tot ei le și răspund, ca-și-când numai ei ar exista pe fața pământului, unde între alți cetățeni trăiesc și dîșii.

Cu dualismul ca atare și cu afacerile comune noi nu ne vom ocupa din incidentul acesta. Nu Românii le-au provocat, nici n'au contribuit la facerea dualismului și la stabilirea afacerilor comune. Din incidentul indigest dar n'avem nici să combatem, nici să susținem nimica.

O împregiurare însă cu toate aceste ne atrage atențiunea și ne face să stăm și noi un pic de vorbă, tocmai din incidentul vorbirii lui Tisza.

Dîșul dîce, că au venit bunătăți peste Ungaria în urma dualismului.

Bărbații de stat, care țin ca cuvintele lor să aibă însemnătate nu numai pentru moment, ci și pentru timpuri mai îndepărtate, își cumpenesc bine cuvintele. Mai ales în momente așa de solenne cum sînt momentele, când se desbate răspunsul la un mesaj în parlament, cuvintele lor trebuie să fie atât de cumpenite, încât nimenea să nu poată excepționa nici un cuvînt, barem dintr-insele.

Fostul ministru-president se vede că nu cugetă astfel. În presupunerea, că vorbește ca Maghiar numai cătră Maghiari, a zăgrăvit așa de frumos dualismul, încât toți să se încante de dîșul. Ceialalți cetățeni, care nu sînt Maghiari, și așa nu vin a fi luați în considerare. În zăgrăvirea cea frumoasă a dualismului însă culminează sermonul seu dela 14 l. c. Într-aceasta și istețimea lui Tisza de bărbat de stat.

Vine acum întrebarea, este baremi ceva adevăr în cuvintele fostului ministru-president?

Faptele dovedesc, că până acum, afară de cei-ce trăesc din bugetul statului unguresc, nimenea nu simte bunătățile dualismului. Bunătățile acestea și întrucât ar fi putut să vină, n'au putut veni peste Ungaria, pentru-că au fost împedecate chiar și de vorbitorul însuși, ani îndelungați.

Discursul lui Tisza a putut fi dar din punct de vedere retoric foarte frumos, a putut fi pentru auditor foarte impresionabil, însă puțin a putut folosi patriei. La toată întemplerarea tot așa de puțin, ca și activitatea cea îndelungată a vorbitorului în fruntea guvernului unguresc.

După doi ani de tăcere a vorbit dar și fostul ministru-president al Ungariei, ea să se poată dîce și despre dîșul: *dacă tăceai, filosof rămâneai.*

Ocaziunea însă era destul de bună, ca Tisza să vină cu un recept, prin care toate elementele patriei maghiare și nemaghiare să se fie puse în stare a aplauda și a se bucura, că li-se deschide cel puțin o speranță spre un viitor mai fericit.

Conflict consular. Cetim în „Românul”: „Unele diare de ieri-seara ață, că guvernul austro-ungar refușă de a permite înființarea unui consulat român la Cernăuți. Acest refuș este motivat prin agitațiunea ce domnescă printre Românii bucovineni. Ca măsură de reciprocitate, guvernul nostru ar ave un sentiment mai înalt patriotic, ar trebui să retragă exequaturul tuturor consulilor austro-ungari din țeară, cari sînt în număr foarte mare”. Ar fi foarte trist, dacă conflictul s'ar desvolta până la acest grad păgubitor și pentru România și pentru monarhia noastră. Nu credem însă, ca de dragul contelui Pace ministrul nostru de externe să provoace în așa măsură pe guvernul României.

Din Grecia.

Despre cauzele și decursul schimbării de guvern în Grecia, „Românul” din Bucuresci publică următoarele informațiuni:

Toate telegramele din Atena au dat o singură cauză, care a provocat criza ministerială: cestiunea financiară. După o scrisoare primită de „Le Temps” din Paris, regele ar fi exprimat nemulțumirea sa în privința măsurilor fiscale ale dlui Delyanis. El găsea unele apăsătoare, altele neindesultătoare și căteva păgubitoare intereselor statului. Pe de altă parte foile opozițiunii reprezentau pe primul ministru ca un rău geniu al Greciei.

Aceste toate au împins pe suveran să trimită pe secretarul seu la dl Delyanis, ca să-l invite a-și da demisiunea. Pe primul ministru, care scia dispozițiunile regelui, dar nu se aștepta să le pue în lucrare așa repede, a răspuns, că nu poate lua nici o deciziune înainte da a consulta pe colegul seu.

Scirea despre aceste demersuri s'a răspândit cu o repedițiune extraordinară, dar n'a eșit din Atena, pentru-că telegramele au fost oprite 15 ore, atât pentru străinătate, cât și pentru interiorul Greciei.

Consiliul de miniștri s'a reunit seara la dl Delyanis și a luat rezoluțiunea cea mai gravă. El a scris scrisoarea următoare, pe care a trimis o suveranului:

Sire!

Dl Kalinski, secretarul Maiestății Voastre, venind astăzi la locuința președintelui de consiliu la trei oare seara, l'a invitat în numele Maiestății Voastre a-i încredința demisia sa.

Articolul 31 din constituțiune dă regelui dreptul de a revoca și numi ministrii. Apatine prin urmare Maiestății Voastre de a exercita contra noastră dreptul de revocare, ministrii neavînd nici motive, nici drept de a se retrage, pentru-că se bucură de încrederea absolută a parlamentului.

Teodor Delyanis, L. Deligeorgis, Alexandru Th. Zaimis, Achille Gherokostopolos, Constantin A. Cumunduros.

A doua zi de dimineață ministrii au adunat pe partizanii lor din cameră la ministerul de finance și li-au arătat situațiunea. Toți au luat hotărîrea de a susține pe miniștri chiar contra voinței regelui. Ei au plecat cu toții la cameră, unde s'a dat un vot de încredere. Ședința s'a ridicat apoi și primul ministru a plecat acasă la dîșul însoțit de deputați și de un mare număr de cetățeni partizani ai sei. Acolo din balcon a ținut un discurs, în care declară, că prin încrederea poporului a venit la putere, prin a sa voință se va duce.

În același timp o altă manifestare mai imposantă se făcea dlui Tricupis. Pe când manifestarea dela domnul Delyanis striga: „trăescă națiunea!” „trăescă constituțiunea!” „trăescă regele!”

O ploie însă, un iureș al cavaleriei și decretul de revocarea ministrilor veni să răcorească entuziasmul cel înfocat al partizanilor dlui Delyanis.

Noul minister se formă și totul intră în tăcere.

Este o întrebare acum: această dispozițiune neconstituțională a regelui și această purtare de revoltă a ministrilor greci își avea soriginea numai într-o cestiune financiară?

Nimeni nu poate să o creadă. Un rege nu se amestecă în afaceri de finance. Miniștrii sînt răspunzători înaintea țerii și plătesc cu libertatea și averea lor când administreză reu finacele statului.

O altă cauză mai importantă e la mijloc. După-cum am spus, ministerul Delyanis făcîndu-l alianță franco-rusă și lucra după inspirațiunile dela Paris și Petersburg. Puterile centrale și Englitera nu vedeau cu ochi buni această politică, dar nu aveau ce face.

Era peste puțină a se amesteca în afacerile interioare ale unui stat independent. A venit însă afacerea protestanților și dărîmarea

templului dela Pireu, care a procurat ocaziunea de a interveni celor patru puteri. Ele au cerut ca satisfacere depărtarea guvernului Delyanis și regele a trebuit să se supună. Nu era în stare să reziste, căci atunci ar fi compromis într-adevăr interesele statului. El a revocat ministerul, dar nu putea să spună adevăratul motiv, căci ar fi făcut impresiune rea în țeară. Un popor, ori-cît de slab, are și el demnitatea lui.

Toți Grecii ar fi fost atunci în picioare spre a apăra prestigiul țerii lor contra ori-cui și regele ar fi eșit din afaceri, dacă nu un simplu cetățean, cel puțin compromis. El a găsit prin urmare pretext cestiunea financiară, care totdeauna găsește un ecou în inima contribuabililor.

Regele a arătat deci cu această ocaziune multă inteligență și multă abilitate. Cu toate acestea nu rămîne mai puțin un călcător al pactului fundamental al țerii sale.

Anarchistii la Paris.

Anarchistii au băgat spaimă în Parisieni. În scurtul interval de două săptămîni, alaltieri ei au comis deja al treilea atentat cu dinamită, vrînd să nimicească pe toți căli le stau în calea realității programului lor politic social. Că ei lucrează după un anume plan, bine stabilit dinainte, se dovedește prin locurile unde se întempleră atentatele și persoanele, pe care vor să le omoare. Cu trei zile înainte de ultimul atentat, ei voiseră să omoare pe judele de instrucție Benoit, ear' la 15 c. au aruncat bombe cu dinamită asupra soldaților din „Garde républicaine”, asupra soldaților căror le este încredințată paza și ținerea bunei ordine în capitala Francei.

Ear' dacă după primul atentat cei mai mulți Parisieni au dat din umeri și au vorbit ca despre o copilărie, ați tot atîți de mulți sînt emoționați și nu se mai îndoesc, că deși sînt puțin anarchiști în Paris, aceștia sînt atât de îndrăzneți, că pot să fie adevărați și cel mai mare pericol pentru locuitorii capitalei.

Asupra ultimului atentat cu data de 15 c. se dau dealtîmînteli următoarele detalii:

Ați-noapte locatorii dimpregiurului căsării Lobau au fost deșteptați de un detunet îngrozitor. Era pe la oarele 2 din noapte, timp când nu umblă nimenea prin apropierea căsării, în care sînt adăpostiți 800 soldați. Nici chiar strajă nu circula în giurul căsării. Criminalii s'au urcat pe acoperișul clădirii, au așezat patronul în una din ferestri, au aprins fitilul și au fugit. Un om,

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Un prieten bun.

(Din amintirile unui polițist secret.)

De

L. Maurice.

(Urmare și fine.)

„D-șul meu, pentru așa sume mari joci tu?” strigă Burton încrămenit.

„Am voit să uit cele întemplerate între noi”, fu răspunsul moros.

„Serman prieten nefericit!”

„Așadar”, cum am dîș, cei 1000 de funți îmi trebuiesc neapărat până la 6 oare, și toată speranța o am numai la tine.”

„La mine? Cu plăcere te-aș ajuta, însă sub împregiurările actuale, cum aș pute să o fac?”

„Acolo sînt mai mulți bani, decât îmi trebuiesc mie” — Windham arătă cu privire nesigură spre scrinul cu bani.

„De bună seamă”, adause Burton, care numai acum pricepu scopul acestei vizite, „însă acești bani nu sînt proprietatea mea și nu am drept să dispun asupra lor după voea mea.”

„Nici nu voesc aceasta, ci numai să-mi împrumut această sumă până mîne dimineață. Cine va afla ceva despre acest lucru?”

„Asta n'o pot face, Charles”, adause Burton firm.

„Așa stă dar” lucrul cu amicitia ta?” strigă celalalt cu amărăciune. „Nici nu mă puteam aștepta altfel! Rămîi săvîștos. De nu ți-ar păr rău nici-odată de această oară.”

El vorbi aceste cu o voce așa de nădușită, încât celalalt îl întrebă înspăimîntat:

„Ce vrei să faci, Charles?”

„Nu te mai interesa de mine.”

Windham păși spre ușă.

Conștientul cassar se luptă greu cu sine, când însă celalalt voia să deschidă ușa, el strigă:

„Rămîi!”

Windham se întoarse spre dîșul.

„Dacă aș pute conta cu siguranță, că mîne aș reprimi banii dela tine! Mîne la ameați, precum scii, se face revisiune, ear' dacă această sumă îmi lipsesc, atunci onoarea și viitorul meu sînt pierdute.”

„Mîne dimineață de sigur îți aduc banii. Că tatăl meu îmi va asina de bună seamă această sumă, despre aceasta cred, că nici tu nu te îndoiești?”

„Nu. Însă, de cumva ar interveni vre-o întempleră nefericită?”

„Acea nu se poate, și, spre mai mare siguranță, voi depeșa încă odată tatălui meu.”

Burton desfăcu pultul cu banii, scoase dintr'însul 1000 de funți în bancnote și îi întinse lui Windham cu cuvintele:

„Aci ai, ce ai cerut. Totul, fericirea și viitorul meu zace în mîinile tale.”

Celalalt primî banii, cu fața roșie și mîna tremurîndă, și fără să-i mai numere, îi vîrî în buzunar și cu un „mulțumesc frumos” el părăsi repede odaia.

Cu un simțămînt nedecis de frică și îngrijire în inima sa privi cassarul după dîșul. „Mai bine să nu fi făcut lucrul acesta”, murmură el.

Restul zilei îl petrecu în neliniște mare, ear' noaptea nu durmi nimic. Dimineață până în ziua dîșul merse la locuința lui Windham.

Doamna casei îl primi cu cuvintele:

„Sermanul june! Cine ar fi cugetat aceasta!”

Lui Burton i-se părea ca-și-când ar fi primit o lovitură dela o mînă nevădută.

„Sermanul june?” repeți el. „Înțelegi pe Charles Windham?”

„Natural. D-ta n'o scii încă? Ieri a primit încunoscîntare despre bancrotarea tatălui seu.”

„Bancrotarea tată-seu?” bălbăi cela.

„Ieri? D-șule, când, la câte oare?”

„Ei, cam cătră 2 oare după ameați.”

Burton cătră leșinat jos.

Femeia strigă după ajutor, și numai după multă osteneală succese a-l readuce în simțire pe nefericitul.

„Unde, unde se află acum Windham?” se informă el acum, culegîndu-și toate gândurile laolaltă.

„A plecat fără de a spune încătore.”

„A plecat? D-șule, numai asta a mai trebuit! Și când?”

„Ieri seară. Încercîndu-și toate lucrurile într-o trăsură, el plecă.”

„Așadar” am fost înșelat cu intențiune!” se vaietă Burton.

„Ah, această răsunare este înspăimîntătoare!”

„Ce a făcut el?” întrebă femeia mirată.

Cela însă nu-și mai lua timp spre a-i enara cele întemplerate. Deodată un cuget îi trech prin mînte. Dîșul năvăli afară din casă și veni direct la mine.

După-cel îmi împărțăși cele mai sus enarate, dîșul mă privi plin de așteptare.

Eu nu putui decât se clătîn gînditor din cap. Încătore s'a îndreptat hoțul? Era oare cu puțință, ca până ați la ameați să-l pot afla undeva și, lucrul principal, să-i pot relua cei 1000 de funți?

„Asta e o istorie încurcată”, dîșei în fine cu cruțare.

„D-ta de bună-seamă că ai rezolvat alte probleme și mai grele?”

Deși aceste cuvinte erau foarte măgulitoare pentru mine, totuși nu putui să nu fac pe clientul meu a înțelege, că deocamdată îmi lipsia ori-ce idee, cum și ce se încep aci.

„Și până ați la ameați cei 1000 de funți trebuie să fie la locul lor”, strigă el desperat.

„Dar” dacă te-ai adresa cătră viitorul d-tale soacru?, opinai eu. „După spusa d-tale, dîșul este un om bogat.”

„Asta-i drept; însă dîșul, ca toți aceia, care prin propria lor putere și-au cîștigat avere, voesc să și-o păstreze bine. Afară de asta dîșul este foarte conșciențios. După cât îl cunosc, ajunge să-i spun numai, că am împrumutat unei a treia persoane banii încredințați mie, și atunci din căsătoria mea cu Susy nu se va alege nimic. Nu, nu, la dîșul nici decît nu pot să mă adresez.”

În cazul acesta de bună-seamă că nu. Deci nu-ți rămîne alta, decât să aștepti rezultatul operațiunilor mele. Mergi dar” în biurul d-tale și îi liniștit. Eu îmi voi începe imediat activitatea.”

„Conțează la mulțumita mea eternă.”

„Ei, ei, voi fi foarte bucuros, dacă voi pute face ceva pentru d-ta; pentru aceea acum trebuie să mă părăsesci. La cel mai mic rezultat favorabil vei primi sciri numai decăt.”

„Mi-am notat apoi încă locuința sa și aceea alui Windham, după care ne despărțirăm.

Îl compătîmiam pe sermanul; cauza sa era aproape pierdută. Ce pași mai puteam

întreprinde? Cu toate aceste voiam să fac tot ce-mi va fi cu puțință.

Mai întăiu mersei la locuința lui Windham. Doamna casei nu scia să-mi spună mai mult decăt cele-ce aflasem prin Burton.

„Vei cunoaște poate persoana, a cărei trăsură a folosit-o Windham?”

„Da, sigur. Locuiesc aci în apropiere”. Ea-mi descrie poziția casei, ear' eu mă îndreptai imediat acolo.

Din norocire stăpînul trăsurii era acasă și el îmi spuse că a transportat pe pasagerul seu cu geamantanele lui, la port.

„La port?” întrebai eu încordat. „Ei, dar” era acolo vre-o corabie gata de plecare?”

„Da, de bună-seamă, „Cormorant”, plecînd spre Newyork.”

„Ah”, suspinau eu în tăcere, „atunci totul este pierdut. Miserabilul se află acum departe de aci.”

Părăsii pe stăpînul trăsurii și mersei pe drum înainte, cufundat în gînduri posomorite asupra sorții tinărului înșelat.

Aci nu mai era de ajutor și numai pentru-ca să-mi împlinesc datorința îmi îndreptai pașii spre port.

În apropierea acestuia trecui pe lîngă o tavernă, din care în același moment eșiră doi mateloți. „Mi-se pără ca-și-când acestia în mersul lor repede ar fi exprimat cuvîntul „Cormorant”.

Cu căteva sărituri îi ajunsei și-i întrebai ce aveau cu respectiva corabie.

„Și-a întemplerat un lucru neplăcut, sir. Ieri voiam chiar să plecăm, când deodată se strică ceva la mașină și astfel trebuirăm să așteptăm până-ce aceea se va repara.”

„Să se repareze?” strigam eu cu bucurie ascunsă. „Așa dar” atunci vasul se află încă în port?”

care a trecut din întâmplare pe acolo la acea oară, a vădit fugind doi bărbați îmbrăcați în haine închise. Criminalii pusese cartușul din întâmplare tocmai în fereastra sufrageriei, în care pe timpul exploziei nu era nimeni. Imediat lângă sala de mâncare este camera de culcare a gardiștilor, așa că dacă se puneau dinamita în una din ferestrele acestui apartament, gardiștii erau să fie omorâți toți, judecând după puterea exploziei, care a fost atât de tare, încât a rupt nu numai ferestrele din ferestre, dar și spart tot ce s'a găsit în sufragerie, și a pricinit crepături mari chiar și în zidul exterior al căsării. Peste un sfert de oră a sosit la fața locului prefectul poliției, cu o mulțime de agenți, pentru a începe cercetările. S'a căutat minuțios cu deosebire pe bulevardul Sainte Germaine. Sânt bănuți, că ar fi în Paris anarhistul periculos Pini, care a fost deja dat afară din Paris, dar care a fost vădit zilele trecute la gara din Bruxela.

Din cercetările făcute s'a aflat, că atentatul acesta n'a cauzat atâta pagubă ca cel precedent. Criminalii au folosit cartușe ordinare de melinit, de care se folosesc și în armată. În cartușe erau puse și alci. Pe vremea exploziunii au fost văduți fugind de lângă casarmă mai mulți inși. Se crede însă, că aceștia nu au fost criminali, ci trecători.

Poliția până acum nu a arestat pe nimeni, nici nu a dat de vreo urmă. Se știe, că un asemenea atentat s'a făcut în același timp și în gara Saint-Lazare. Scirea nu s'a adevărit însă. Spaima e mare. Foile scriu aspru contra poliției, care s'a arătat foarte nedreabă în a urmări pe criminali și a împiedea astfel de crime.

În cameră deputatul Dreyfuss a interlat pe guvern, întrebând ce are de gând să facă pentru siguranța orașului, de unde în urma acestor atentate mulți străini, ba chiar cetățeni ai capitalei, părăsesc orașul. Primul ministru Loubet a răspuns, că guvernul e decis a veni cu un proiect de lege pentru împiedecarea crimelor de acest fel.

A asigurat, că poliția își face datoria, a spus însă, că e posibil să fie necesară sporirea numărului agenților ordinii publice.

Se scrie în același timp, că în urma unor cuvinte ofensatoare ce i s'a adresat viceprefectului poliției Isac de către antisemitul Mores, un duel a avut loc între acești domni. Viceprefectul a primit o împunsătură în piept.

După ultimele constatări, atentatul fusese îndreptat întâi contra palatului prefecturii poliției, numai după ce criminalii au vădit însă că nu pot pătrunde în apropierea acestui palat, ei s'au dus la casarma Lobau.

La fabrica de dinamită din Chambery s'a constatat lipsa a 32 cartușe cu dinamită.

CORRESPONDENȚA „TRIBUNEI“

(Cugeltări și reflecțiuni după alegeri.) În numărul 31 al „Gazetei Transilvaniei“ un domn corespondent subsemnat „im“ își face reflecțiunile d-sale cu referință la alegerile parlamentare pentru estan.

„Da, însă va pleca numai decât; chiar acum a trimis căpitanul după noi“.

Așadar „Cormorantul“ este încă aici! Deci nu era totul pierdut!

Le spusese că am neapărată lipsă să vorbesc încă cu un cunoscut ce se afla pe bord, și așa alerga repede cu mateloi.

Acum ne aflăm în port. Între celelalte corăbii veșui și vaporul căutat de mine. Din hornul său se înălțau în aer nori întunecați de fum.

Fără nici-o întârziere mă urcai și eu în luntrea destinată pentru primirea mateloiilor și lăsași să mă conducă la vapor. Spre năcazul meu îmi veni în minte, că am uitat să cer dela Barton descrierea fisionomiei fugaru-lui; totuși în mine se născu un plan, de a-l pute descoperi chiar și dacă acela s'ar fi înscris cu nume fals în lista de pasageri.

Îndată ce am ajuns pe vapor, căutai pe căpitanul și-i făcu cunoscută misiunea mea.

El îmi promise cu bucurie ajutorul său. Se înțelege de sine, că vaporul nu putea să plece până ce nu am fost cu cercetările mele.

Porcureram lista de pasageri; adevărat, numele de Windham nu se afla nicăieri într-însa.

„Ei, Sir, acum încoadă-ți memoria“, observai eu, „și adă-ți aminte, dacă nu cumva ai observat, că vre-unul dintre pasageri, la scirea, că vaporul este reținut dela plecarea sa, a arătat semne de neliniște și neîndestulare, și dacă acela nu te-a întrebat de mai multe ori, că oare pedeca încă nu este delăturată“.

„Da da“, surise marinarul, „îndată ce mi-ai făcut cunoscută cauza venirii d-tale aici, mi-a venit în minte un om, și cred aproape cu siguranță, că acela este cel căutat. Nu numai că dînsul se arăta impacient într-un

Domnia-sa, după ce desfășură împregiurările ce au dus la urmă pe mulți preoți și învățători „rătăciți“, se născu a căuta acest rău sau „faptă netrebnică“ în fundamentul culturii acelor indivizi.

„Crescerea e fundamentul la toate retele“, dîce domnul corespondent; „cred că ori-și-cine știe, că dela creștere depinde ținuta unui individ în viață ca membru în națiune și în stat“.

Dar domnul corespondent cea mai rea creștere o adscribe pedagogilor ce „și-o primesc în institutele de învățământ“, ergo: și învățătorilor.

Nu pot să nu dîc la acest loc, prea aspră fiind această sentență asupra noastră a învățătorilor, — prin urmare și a corpului didactic, că a fost o mare neprecuțetare din partea domnului corespondent a nu analiza și schița răspunsul pedagogului ce-l inițiază în „pilda“ d-sale.

Corpul didactic al institutelor pedagogice de așii cu bucurie trebuie să constate, că stau la culmea misiunii lor; exemple vii ne sînt roadele ce le dau surceii altoiți de acel stimabil corp.

Ear' încă vîna se adscribe pedagogilor, că nu iau parte în societățile de lectură ale teologilor și studenților cu „pregătirile frumose“, unde li-se dă cea mai bună ocaziune de a se polei, în adevăr, că aceasta ar fi o lășitate mare, deamnă de compătimit, din partea lor, — a pedagogilor, — dacă nu am avé destule motive pentru a le scusa neparticiparea ce dl coresp. o numește „indiferentism“.

Motivul prim, din care se derivă acest „indiferentism“, se poate concluda cu toată serioșitatea din însuși răspunsul celui pedagog: „Nu știu, căci nu sînt membru la societatea lor“.

Ca să putem deduce motivul din acel răspuns însemn că dl corespondent bag-seamă nu l'a întrebat: Pentru-ce? Ear' de l'a întrebat, i tace răspunsul, căci la din contră nu l'insinua așa fără rezervă în public, și deodată cu dînsul pe toți pedagogii și învățătorii.

Ca să fim în detalii cu răspunsul pedagogului, dacă l'ar fi întrebat cineva, că pentru ce nu ia parte la adunările teologilor, dîc aci, că ori-care pedagog, fie cel din cestiune, fie altul, ar fi trebuit să-i răspundă:

„Nu iau parte în societățile lor, pentru că nu mă primesc (!) sau mă primesc foarte rece, de conversează careva cu mine, aceasta o face în un ton desprețuitor, ba cei mai mulți nici nu stau de vorbă cu un „dascăl“.

Aceasta cam așa e și afară în viață, un învățător e exclus, — nu prin ton exclusiv, ci prin sarcasm și desprețuire, — din societățile conservative ale inteligenței din clasele mai de sus.

Atăta cred a fi destul pentru motivarea răspunsului primit de dl corespondent.

Ear' la urmă însemnez, că: nu ura și dispreț, nu superbie și egoism față cu cei ce își sacrifică viața pentru cultura poporului român, e mijlocul de a-i face conșii de chemarea lor sublimă, care e una dintre

*) Vezi nr. 31 a. c. „Gaz. Transilvaniei“.

cele mai grele cariere ce poate să existe în lume (Comenius dîce: născându-se, — trupește se omoară), ci mîna de frățietate, spriginul lor în bine și în rău, deschiderea ușilor, cedarea cursului liber și brațul deschis cu căldură pentru a-i întâmpina și primi cu afabilitate în ori-ce societate culturală, și atunci fie sigură inteligența română și poporul român voios, că vor dobândi în învățători, cei dîntău pe adevărați apostoli, ear' cel din urmă pe adevărați sacrificatori, chiar și de interesele lor proprii, unde se va pofii, pentru interesele și înaintarea în cultură a poporului român. Așa să fie!!

Mai iertați-mi încă o vorbă. Cu tot respectul rog pe dl corespondent al „Gazetei“, ca pentru că se încungieure ori-ce suspiciune de „indiferentism“ ce s'ar deduce că-l „predominează“ din înseși insinuările ce le face d-sa pedagogilor, când scrie în public, și încă într'un obiect ce pare a-l combate, să fie mai cu rezervă în polemii ca: „mucuri de lumină, care produc în giurul lor mai mult fum stricăcios decît lumină“.

Atăta de astă dată, căci scripta mea trece și prin purgator.

Aiton, 14 Martie n. 1892.

Cu distinsă stimă

Petru Conda,
învățătorul Aitonului

CRONICĂ

Dela Curte. M. S. Monarchul a sosit alaltăieri dela Miramare la Viena. — La Curtea din Viena a venit scirea, că Augustus soție a M. S. Monarchului a ajuna alaltăieri cu vasul „Miramare“ la Fasana, unde după ce s'a oprit și a privit de pe pod cum trecea pe acolo vaporul „Pelican“, a mers mai departe spre Corfu.

Gimnasiul din Brad. Primim următoarea scrisoare: În calea mea către casă trecînd prin Brad, am aflat, că Ilustritatea Sa dl Iosif Elischer, ca trimis al ministerului de culte și instr. publică, pe neașteptate a apărut în Brad și a vizitat gimnasiul român de aci în zilele 10 și 11 Martie c. În urma celorlalte observări făcute cu multă bunăvoință și de astă dată „și-a exprimat deplina mulțumire atît cu privire la mersul instrucțiunii, cît și cu privire la ajustarea gimnasiunii corespunzător legii.

Concurs pentru primirea în institutele militare. Cu începerea anului școlar 1892/3 se vor primi în pensionatele și institutele de educație militare ces. și regesci circa 280 de elevi și anume: 30 în institutele pentru orfani de ofițeri, 170 în cursul I., 20 în cursul III. al școalelor reale militare inferioare, 60 în cursul I. al academiei militare în Wiener-Neustadt și al academiei tehnice militare din Viena. Condițiile de primire sînt cuprinse în „Instrucțiunea despre primirea de aspiranți din educația privată în pensionatele și institutele de educație ces. și reg. militare“ din 1888. În pensionatul din Oedenburg, pentru fiice de ofițeri, sînt de ocupat cu începerea anului școlar viitor 3 locuri erariale scutite de tot și 27 locuri de bursiere scutite de tot, dintre care 1 pentru aparținători ai ordinului Maria Teresia. Exemplare de concurs, precum și exem-

plare ale instrucțiunilor de primire se pot căpăta dela librăria Curții S. W. Seidel și fiul în Viena.

Necrolog. Dela familia regretatului profesor și pedagog Ioan Popescu primim următorul anunț funebrel: Ioan Popescu, protopresbiter gr.-or., profesor seminarial, asesor în consistoriul metropolitan, asesor consistorial, deputat congresual și sinodal, membru corespondent al „Academiei-Române“, membru în comitetul „Asociațiunii transilvane pentru literatură și cultura poporului român“, membru în direcțiunea institutului „Albina“, membru onorant al reuniunii „Verein für wissenschaftliche Prädagogik“ și al mai multor reuniuni și societăți științifice ș. a., astăzi la orele 2 p. m. și-a dat nobilul său suflet, după lungi și grele suferințe, în etate de 60 ani, în mănăile Creatorului. Rămășițele pămîntesci ale sumpului defunct se vor înmormînta din casa sa proprie, strada Schewitz nr. 26, Joi în 5/17 Martie a. c. la 3 ore p. m. în cimitirul gr.-or. din suburbiul „Poarta-Turnului“. Si-biul, în 3/15 Martie 1892. Jalnica familie.

Comisiunea de imunitate a dietei maghiare a ținut la 14 c. prima sa ședință meritorie sub prezidiul lui Chorin Ferencz. În aceasta a venit la desbatere mai întâi o afacerea deputatului Sina Ferencz, în privința căruia se cere suspendarea imunității pentru calumnie. După aceea comisiunea s'a ocupat cu două cereri, rămase neresolvate încă din parlamentul trecut, pentru suspendarea imunității deputatului Kubinyi Géza pe motivul, că a abuzat de puterea ofiului și a participat la un duel ca secundant. În toate trei cazurile comisiunea a decis a prezenta casei deputaților propunerea pentru refuzarea suspendării dreptului de imunitate.

Un proiect de lege despre regu-larea închisorilor. „Pester Lloyd“ împărtășește, că în ministerul de justiție ungar s'a prelucrat un proiect de lege, a cărui menire e sanarea stării ticăloase în care se află închisorile judecătorești ceruale. Proiectul dispune, între altele, ca cei condamnați la închisoare în cale administrativă, să-și împlinescă pedeapsa în închisorile judecătorești ceruale; în legătură cu aceste ministru de interne, cu consimțământul căruia s'a statorit proiectul de lege, dispune, ca amende în bani incuse în cale administrativă să se întrebuițeze pentru zidirea de închisori la judecătoriile ceruale. Proiectul se va așterne încă în sesiunea aceasta casei deputaților.

O comună revoltată. „Pester Lloyd“ aduce scirea, că în comuna Pecica domnesce mare fărerie între locuitori din cauza împărțirii pretinse nedrepte a pășunatului. Din Arad s'a trimis gendarmerie la Pecica.

Starea lui Kossuth. Din Turin se telegrafează, că fiii lui Kossuth au fost chemați acasă, deoarece starea tatălui lor inspiră tot mai mari îngrijiri.

Socialist condamnat. Din Arad se scrie, că tipograful Kohn Vilmos, acuzat pentru agitațiuni nihiliste, aflat fiind vinovat cu 8 voturi contra 4, a fost condamnat la 2 luni închisoare, 200 fl. amendă și suportarea cheltuielilor de judecată. El a fost pus deocamdată în libertate, pe garanția a doi cetățeni de acolo.

Falk Miksa, Ovreur fără de care se vede că parlamentul maghiar nu poate exista, și-a ținut ieri discursul-program înaintea alegătorilor din cercul I. al Budapestei. Guvernamentalii mișcă și petriile, pentru-ca jupănul Max se fie ales.

parere de rău, mă ved silit să folosesc forța. După puțină chibzuire vei înțelege, că dacă voui întrebuița forța, vei ave mai multe neplăceri. Întău atragi atențiunea publicului, a doua, dacă d-ta totuși te numești Windham, atunci pedeapsa „și-se aspresce“.

Fața „i-se desfigură.“

„Eu sînt Rockwell“, afirmă el.

„Mă rog pentru portmoneul d-tale. Dacă se vor afla într'însul numai notițe de ale lui Mr. Rockwell, respective epistole la adresa dînsului, atunci îți voi crede“.

El nu răspunde nimic și sta desconcentrat.

Vedeam că am învins.

„Nu-ți ajută nimic“, continuai eu cu amicitie, „trebuie să vii cu mine pe uscat, sau să ne înțelegem într'alt mod“.

„Într'alt mod?“ murmură el cu o privire sficioasă.

„Da, astfel ca d-ta să rămîi pe bord și să-ți continui călătoria neconturbat“.

„Și condițiunea?“

„Să mă însărcinez a reînapoia amicului d-tale Burton mîia de funți imprumutată dela dînsul“.

El privi posomorit înainte-și.

„Nu-ți rămîne alta de făcut“, insistai eu. „Te rog deci a te decide cît mai iute, deoarece căpitanul numai din cauza d-tale nu poate porni. Precuțat dar“, ori călătorești cu dînsul, ori cu mine“.

El nici acum nu se putu decide; într'u adevăr era amar pentru dînsul, ca în ultimul moment să se despartă de prada în a cărei posesiune se simțea deja așa sigur.

„Am sfîrșit cu paciența“, dîsei acum aspru și sigur. „Te învoiesc cu condițiunea mea, sau nu?“

Viceguvernator al băncii austro-ungare, [după-cum cetim în foaia guvernului în „Nemzet“, va fi numit Hieronymi Károly, deputat. Înainte de a fi numit însă trebuie a se stabili între comisia de anchetă austriacă și maghiară un principiu, asupra căruia va hotări în curînd și camera maghiară.

Tisa crește! Tisa, care înainte cu 14 ani a nimicit Seghedinul, ear' crește. La Tokaj ieri a ajuns înălțimea de 436 m. Într-o singură zi a crescut cu un metru. Sînt temeri de inundații.

Scire teatrală. După o înconștințare a direcțiunii teatrale, d-șoara Lola Albrecht va mai juca ca oaspe pe scena teatrului de aici pînă inclus Marți în 22 c.

Sinucidere. Se scrie din Budapesta, că în casarma husarilor honveđi de lîngă Ludovica s'a spînzurat un soldat. El „și-a tăiat obeala din cîsmă în patru, a legat aceste șirîngi de olată și s'a spînzurat de un cuiu. Întău a scris însc o scrisoare amantului sale de acasă.

Omorîți sub ruine. La Alba-regală dărîmându-se o casă, a omorît sub ruine pe stăpînul ei Töke Pista și pe ficiorul de 26 ani al acestuia. Aceeși nenorocire s'a întîmplat și la Balmaz-Ujváros, unde a cădut jertfă vizitiul Zavedsky.

Înmormîntarea marelui duce de Hessen. Archiducele Eugen a plecat alaltăieri la Darmstadt spre a reprezenta pe Maiestatea Sa Monarchul la ceremonia înmormîntării marelui duce de Hessen.

Din Galați primim următoarele sciri: Primăria locală a dat Sămbăta trecută (29 Febr.) un bal pentru fondul săracilor, care a avut un succes deosebit. Lume era foarte multă și chiar ministru lucrărilor publice dl Olănescu a onorat sîrbărea cu prezența. Petrecerea a ținut pînă la 4 cîasuri de dimineață și folosul material e cît se poate de însemnat.

Dominecă, 1 Martie, s'a ținut la Ateneul local a doua conferință publică. Dl G. Mihăilescu, profesor, a vorbit despre importanța geografiei în mișcarea civilizațiunii, arătînd cît de mare a fost rolul descoperirilor geografice și cît au contribuit la înălțarea și la emanciparea spiritului omeneș. Sala era earăși plină și ascultătorii au aplaudat des chipul plăcut de vorbă al domnului Mihăilescu.

Societatea geografică română. Dela biroul societății geografice române primim următoarele: Conform art. 13 din statutele societății, subsemnații în numele comitetului au onoare a convoca pe toți domni societarii a se întruni în adunare generală obligatorie la 7/19 8/20 și 9/21 Martie 1892 la 8^{1/2} oare seara, în sala de ședință a senatului. Ședințele vor fi prezidate de Maiestatea Sa regele. Programul lucrărilor: În ziua de 7/19 Martie, 8^{1/2} oare seara: 1. Darea de seamă a dlui secretar general George I. Lahovary. 2. Dl Tocilescu Grigor: Istoria Bucureștilor. 3. Dl Ionescu-Gion: Încercări de colonizare în Țeara-Românească în secolul XVI. În ziua de 8/20 Martie, 8^{1/2} oare seara: 1. Raportul asupra lucrărilor puse la concurs (opt elaborate). 2. Dl Dr. Felix: Geografia medicală a României. 3. Dl Hepiets Stefan: Ora internațională pe zone. 4. Dl Gogu Constantin: Asupra variațiunii latitudinilor. În ziua de 9/21 Martie, 8^{1/2} oare seara. 1. Dl Nacian I.: Forțele productive ale României. 2. Dl Nicolae George: Starea actuală a cestiunii viticole. 3. Dl Burada

Acum, murmurînd o înjurătură sîlbatică, el smulse din buzunarul hainei sale un portmoneu și pîndî la o parte, spre a fi scutiți de privirile celorlalți pasageri, cu mîna tremurîndă îmi înmană mîia de funți în bancnote, pe care, după-ce i-am examinat cu scrupulositate, cu un simfîment de bucurie i-am așezat în buzunarul meu.

„Well, Mr. Windham“, dîsei eu prevenitor. „Nimic nu te mai împiedecă în călătoria d-tale. Cred, că această mică întîmplare îți va servi spre învățatură și de aci înainte îți vei da silința să-ți câștigi avere pe o altă cale mai onorifică“.

Fața „i-se desfigură. Totuși el nu îndrăsnî să replice nimic și cu o privire infuriată îmi întoarse epatele.

Eu însă mersei îndestulit la căpitanul, îl înșeinați despre rezultatul favorabil al ostentelilor mele și lăsași să mă conducă earăși pe uscat.

Acolo auzii pe „Cormorant“ sunînd signalul de plecare, dar' nu mă reținui mai mult; trebuia să eliberez pe bietul Burton din frica sa.

Închiria o trăsură, care în fuga calului mă duse la bancă. Acolo chemai, prin portar, pe clientul meu afară.

El veni cu fața palidă de așteptare; când însă, fără nici un cuvînt, îi înmanai banii, fericirea sa nu avé margini. Lacrimi de bucurie năvăliră din ochii săi și înainte de a-l pute împiedeca, îmi apucă mîna, aco-perindu-o cu sărutări ferbînti.

Mulțumita sa fu durabilă. Devenirăm amici. Și acum adese-ori mă odichnesc încă după ofiul meu obositor în cercul familiei sale.

Traducere de Giovanni.

Teodor: Despre Românii din Istria. 4. Prezentarea și aprobarea socotelilor pe anul 1891. 5. Votarea bugetului pe 1892. 6. Votarea mai multor propuneri ale comitetului și votarea de noi membri. București, în Februarie 1892. Vicepreședinți: general G. Manu, general C. Barozi; secretar general: George I. Lahovari.

Dela Academia-Română. În locul rămas vacant la Academia-Română din cauza morții mult regretatului profesor Bacalogiu, „Românul” crede, că va fi ales ca membru al Academiei dl. Dr. C. Istrati.

Mai cetim în foile române din București, că dl. Dimitrie Sturdza susține candidatura domnului Slavici și Bianu pentru a fi aleși ca membri ai Academiei-Române. Dl. Slavici e propus pentru a ocupa locul lui Kogălniceanu în secția istorică, iar dl. Bianu pentru a ocupa locul vacant în secția literară.

Poesiile lui Eminescu pe muzică. Dl. G. Ștefănescu, profesor la conservatorul muzical din București a făcut muzică la un număr însemnat din poeziile lui Eminescu. Ele vor apărea, scrie „Românul”, în o ediție elegantă la Lipsa cu text german.

Ateneul-Român. „Românul” scrie: Aseară în sala noului Ateneu în fața unui auditoriu foarte numeros, dl. Al. Odobescu și-a dezvoltat conferința sa: „Un leac pentru copilăria noastră”. Dl. Odobescu a fost în dese rânduri întrerupt de aplauzele celor prezenți.

— Peste câteva zile dl. N. Petrașcu va ține o conferință la Ateneu sub titlul: „Noi în 1892—alt mod de vedere decât al dnilor Hajdeu și Odobescu.”

Fermă model. În curând se vor începe lucrările pentru mărirea și completarea fermei dela școala de agricultură și silvicultură dela Herăstrău, în București. Aceste lucrări, care se vor executa sub direcția dlui V. C. Munteanu, directorul școlii vor costa 200.000 lei. Ferma, spune „Românul”, va fi aranjată după modelul celei dela renumita școală de agricultură franceză din Avignon.

Fabrică de metasă în România. O companie engleză vrea să înființe la Galați o fabrică de Cașmiruri și alte stoffe de metasă. Actualmente se află în Galați un reprezentant al companiei engleze, venit să facă angajamente pentru instalarea fabricii.

Iarna în România. Din Moldova vine școara, că n. toată partea de sus a țării ninge într-una de vreo câteva zile. Zăpada a ajuns la o înălțime de o jumătate metru și mai bine.

Lupul cu un lup. Sub acest titlu cetim în „Românul”: Tinerul Toader, fiul pădurarului Vasile Nistor, din comuna Socea, județul Neamțu, în noaptea de 21 și 22 Februarie a. c. auzind dintr-un casă, că câni se bat mai tare decât de obicei, a ieșit afară cu un tăciune aprins și mergând spre ocolul cu vite, a fost întâmpinat de un lup care i-a pus ambele picioare de dinainte pe cap. Tinerul Toader, surprins asfel, la trântit lupul jos, însă fiara i-a apucat mâna în gură; atunci tinerul i-a venit în gând să împingă mâna mai înăuntrul gurii, ceea ce a și făcut, astfel lupul nădușindu-se a scos limba din gură, care a fost apucată de Toader cu ceaialaltă mână, dar vădând că alunecă, a apucat-o și cu dinții; în acel moment a venit și tatăl lui Toader cu un cuțit, pe care dându-l fiului său, acesta a tăiat gâtul lupului de dedesupt, omorându-l apoi, a scos mâna din gura lupului. Toader a fost trimis la spital, fiindu-i sfășiată mâna ce băgase în gura lupului, iar ceaialaltă mână sgarăiată cum s'alupat cu fiara.

Societatea fiscală-chemică din Viena, după cum află „Gaz. Trans.”, a invitat pe profesorul de chimie dl. Nicolae Teclu să țină în ședința ei din 15 l. c. o prelegere asupra descoperirii ce a făcut-o d-sa cu privire la despicarea flacărilor. În această societate sunt reprezentati toți aceia, care s-au distins pe terenul științelor naturale. Invitarea ce li s-a făcut dlui profesor Teclu este aadar o deosebită onoare și distincțiune pentru d-sa, pentru care îl felicităm din inimă.

Asasinul lui Vulcovici. În urma depunștiunilor lui Cresta macedoneanul, emigrantul Șimanoff a fost arestat ca autor intelectual al asasinatului îndreptat contra lui Vulcovici. Se scrie însă cu data de 15 c., că consularul rus nu numai că a intervenit pentru punerea în libertate a arestatului, dar n'a îngăduit nici aceea, ca să se țină o perchișie la locuința lui Șimanoff.

Inundația la Roma. Cu data de 15 c. se telegrafează din Roma, că părțile mai joase ale orașului, astfel Piazza Panteon, Campagna, precum și partea dintre Tibru și Anco este inundată. Apa a ajuns înălțimea dela 1870, când a fost ultima mare inundație. S-au luat măsuri de scăpare a locuitorilor, ale căror case se dărâmă.

Propagandă rusească în Bucovina. I-aș deosebi din Cernăuți diarului „Wiener Allgemeine Zeitung”, că acolo s-au confiscat mai multe cutii cu chibrituri, fiindcă ele s-au folosit spre a face propagandă pentru Rusia, deoarece o latură a cutiilor arată portretul țarului, și girul cel dintâi al imnului rusesc drept inscripție.

O nouă armă cu repetiție. Se telegrafează din Belgrad cu data de 15 l. c.: Astăzi au avut loc în prezența ministrului de

răsboiu probe în câmp deschis cu pușca cu repetiție sistem Koka Milanovici. Oficeri sârbesci afirmă, că această pușcă cu repetiție ar fi cea mai bună de pe întreg continentul.

Monumentul armatei. Se scrie din München cu data de 12 Martie: În timpul dimineții s'a făcut inaugurarea solemnă a monumentului ridicat armatei cu cheltueala prințului regent în prezența prințului regent, a tuturor prinților, a ministrilor, generalilor și trupelor garnisoanei și a deputațiunilor militare. Prințul regent a rostit o scurtă alocuțiune, ministrul de războiu a răspuns pentru a mulțumi; apoi a făcut revista trupelor. Prințul regent a fost obiectul unor aclamări; orașul era împodobit.

VARIETĂȚI.

(O barbă politică fenomenală.) În departamentul Charente-de-Jos (Francia) este un anume Neradeau, monarchist încarnat, care în anul 1870, când s'a proclamat republica, s'a jurat să nu-și radă barba, nici să pună foarfeca în ea, cât va ține republica. Trăgea nădejde că o s'o radă în curând.

Într-o zi sub presidenția lui Mac-Mahon cinsti pe o mulțime de prieteni ai sei dîcîndu-le:

— Hai norocul să-i fie bun? Sînt sigur, că mîne sau poimîne am să-mi rad barba.

S'a înșelat; republica s'a clătînat nițel, dar n'a cădîut. Barba omului a rămas neatinșă; atunci era încă neagră; după cîțiva ani a devenit căruntă, adevărat albă și așa de lungă, așa de stufoasă, încît omul se poate învîli cu ea ca și cu o plapomă.

Neradeau și-a pierdut, se pare, orice nădejde de a-și rade barba; singura mîngiere este, că o s'o servească de giulgiu în mormînt.

Din public. *)

Societatea acționară tipografică și de librărie „Concordia” va ține adunarea generală ordinară pro 1891 la 27 Martie 1892, eventual la 24 Aprilie 1892 totdeauna la 9 oare a. m. în Năsăud. La această adunare p. t. acționari sînt invitați a participa în persoană sau prin plenipotențiari.

OBIECTELE:

1. Raportul direcțiunii.
2. Raportul consiliului de supraveghere.
3. Propunerea direcțiunii, ca, după ce s'a sistat pe timp nedeterminat negoiul de librărie, până la altă dispoziție o parte din capital să se plaseze în hîrtii publice de valoare, care aducînd interese se și sorțesc cu câștig.
4. Alegerea consiliului de supraveghere.

Năsăud, 26 Februarie 1892.

Direcțiunea societății.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

Posta redacțiunii.

Domnului A. M. în Șieu. Ar trebui să vedem mai înainte cu ce te oferi, pentru a-ți pute împlini cererea. Înainte nu putem promite nimica.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 17 Martie n. Preotul romano-catolic Geza Barges, cunoscut în tot orașul, a fost arestat pentru dilapidare.

Paris, 17 Martie n. În decursul înaintea amezii s'au făcut la 25 de anarhiști perchișițiuni domiciliare, cu care privilegiu s'au găsit diferite materii explosive. 5 anarhiști au fost arestați.

Turin, 17 Martie n. Kossuth se află bine; el a făcut și o preumblare.

Belgrad, 17 Martie n. Din cauza necurmatorilor greutăți ce întîmpină declarațiunea lui Milan la clubul radicalilor, aceea nu a putut fi desbătută în Scurpina de ieri.

Pojon, 17 Martie n. Consiliul de războiu a condamnat pe doi sublocotenenți dela diviziunea de baterii nr. 9 pentru maltratarea unor supuși la perderea gradului și la arest. Un soldat, care a trîntit pe un corporal în vreme-ce acesta îl maltrata din ordinul unui oficer, a fost condamnat la moarte, va fi însă probabil grațiat.

Bibliografie.

Primum din București următoarele: Am onoare a Vă face cunoscut, că a apărut de sub presă: *Codicele de procedură criminală* adnotat cu jurisprudența înaltei curți de casă și justiție dela 1865—1892 și cu a diferitelor alte instanțe judecătorești însoțit de „Codicele silvic”, „Legea monopolului tutunurilor”, „Legea monopolului chibriturilor” și alte legi speciale, adnotate cu jurisprudența română în ceea-ce privește dispozițiunile lor penale. Toate aceste formează un volum, tipărit cu îngrijire în tipografia „Gutenberg” Iosif Gübl din strada Doamnei Nr. 23, conținînd 560 pagini. Vă trimitem prima coală din acest uvragiu, drept probă. Costul său este de 6 lei. Acest preț nu este exorbitant în raport cu munca materială depusă cu multă materie ce conține acest uvragiu, cu scumpele imprimate și mai ales cu numărul restrîns al cetitorilor unor asemenea uvragii ceea-ce la noi face să se ridice prețul volumului pentru a se pute scoate cheltueile imprimatei.

George N. Fratoșțeanu.

„Incerări Literare.” Apare odată pe lună în Cernăuți. Editor: stud. teol. P. Ionescu; redactor responsabil: stud. jur. St. Bodnareșcu; colaboratori: stud. jur. C. Berariu și stud. jur. G. Toma. Anul I. Nr. 2 dela 1/13 Martie are următorul cuprins: Desiderata. Poesie de Constantin Verdi. — Othello. Novela de W. Hauff. Trad. de Iorgu dela Vama. (Urmare.) — Cătră națiune. Poesie de Bodnareșcu. — Revoluțiunea dela 1821. Studiu istoric de V. Lucian. (Urmare.) — Poesie populară din Bucovina. De Toader Balan. — Voci de presă despre foaia noastră. — Sciri literare și musicale. — Posta redacțiunii.

„Apărătorul Sănătății.” Dîar ilustrat de medicină și igienă populară. Apare de două ori pe lună în București sub direcțiunea dlui Dr. N. Manolescu, profesor de oftalmologie la universitatea din București, medic primar de boale de ochi și urechi la spitale; cu concursul domnului: Dr. Assaky, profesor la facultatea de medicină din București, director la institutul de chirurgie și chirurg primar; Dr. Istrati, profesor de chimie la universitatea din București; Dr. Bianu, medic primar la spitalul Horez; Dr. V. Babeș, profesor la facultatea de medicină din București, director al instit. de patologie și bacteriologie; Dr. Boicescu, medic la spitalul de copii din București; Dr. Apostoleanu, medic comunal al orașului Brăila și al apelor minerale dela Lacul-Sărat; Dr. Munteanu, medic primar al spitalului Rodocaneni. Anul I. Nr. 22 dela 1 Martie 1892 are următorul cuprins: Studiu analitic asupra cauzelor, care contribuie ca mortalitatea Mosaicilor să fie mai mică ca a tuturor celorlalte rituri, de Dr. I. G. Apostoleanu. (Urmare.) — Carbonul, de dl profesor Istrati. — Vieață lungă. (Urmare.) — Tratatamentul najitului. — Vieață lungă la paseri.

LOTERIE.

Tragerea din 16 Martie st. n.

Brünn: 83 89 73 71 80

Călindarul zilei.

6/18 Martie 1892

Italian: 42 muc. d. Amoria.

Gregorian: Alexandru.

Soarele: răsare 6.0, apune 6.9.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 17 Martie n. 7 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 723.0)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
Observată	Diferența din prețiu		
720.3	+1.8	+5.0	+12.0+4.4
			8

Din țeară 15 Martie n. 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	țaria
Budapesta	752	+4.4	—	—
Sătmăr	755	+8.4	SO	3
Cluj	759	+6.6	N	1
Orșova	764	+9.5	SO	4
Panciova	768	+8.4	SO	5

Sosiți în Sibiu.

La 17 Martie n.

Hotel „Neurivier”. Sandek, Reisinger, Walek, Robitschek, din Viena, comercianți.

Hotel „Meltzer”. George Szabozlay, proprietar, din Clucfalău. Bodola, din Aiud. Klösa, avocat, din Mediaș. L. Krol, din Bod. August Cozma, din Boarta. George Schramm, antreprenor, din Orșova. Weiss, din Viena, Frisch, din Budapesta, Paul Hille, din Dresda, comercianți.

Hotel „Habermann”. Dr. Comșia, din Arpaș. Toma Rastel, din Gârbova.

Economie.

Taxă de transport redusă pentru porumbul ungurese pe linia ferată Lübeck-Büchen. Direcțiunea căilor ferate de stat ungare aduce la cunoștința publică, că tariful excepțional valabil dela 1 Februarie până la 30 Iunie 1892 pentru transportul de porumb din Ungaria dela stațiunile de graniță germano-austriace la stațiunile căilor ferate de stat și de sub administrația statului prusian se va aplica, începînd dela 10 Februarie, și la expedițiunile la stațiunile căii ferate Lübeck-Büchen.

Exportul de făină în Brasilia. În Februarie a. c. s'au expedit via Fiume-Triest în Brasilia în total 9770 barrele (contra 18.310 în Februarie, 1891), din care 6255 barrele făină ungurească (contra 13.725 în anul precedent). În decursul lui Ianuarie și Februarie a. c. s'au exportat 16.780 barrele, din care 11.700 barrele făină ungurească (față cu 27.970 barrele în periodul corespondent al anului trecut).

Expoziție de alimente și de vinuri în Berlin. Dela 20 Maiu până la 6 Iunie a. c. va avea loc în Berlin o expoziție de produse și alimente împreună cu țîrg de vin. Expoziția e de natură privată. Informațiuni se pot căpăta dela biuroul țîrgului de vin și al expoziției, Berlin, S. W. Bernburgerstrasse nr. 22.

Insolvențe. „Reuniunea creditorilor din Viena” anunță următoarele insolvențe: Nissim Elieser, comerciant în Sofia; Francisco Fuchs, comerciant în Sofia; Rudolf Zandonati, comerciant în Alexandria; Iuliu Nader, comerciant în Arad; Sándor Kron, comerciant în Neopanta; Frideric Schöfler (rămăs), ospătar în Viena; Francisc Rickl, comerciant în Königgrätz; Mihail Ortler, croitor în Laas; Isidor Patzauer, comerciant în H.-M.-Vásárhely; Farkas Kiss, comerciant în Tisza-Földvár; Solomon Csakaturner, comerciant în Ciacatura; D-na Weber, Nina Folk, comerciantă în Fünfkirchen; Francisc Braunfeld, comerciant în Sajószt.-Péter; Hugo Zircher, comerciant în Verșet; Carl Reiner et fiul, firmă comercială în Kula; Emil Steyskal, comerciant în Kutenberg; David I. Löwi, firmă comercială în Crușevăț; Ioana Lurz, comerciantă în Sibiu; Venceslau Wrazek, neguțător de pei în Vrana; D-na Bernat Deutsch nasc. Ioana Altmann, comerciantă în Jolsva; Iosif Szállásy, comerciant în Korond; Hinde Kuhmerker, sîrînărită în Drohobycz.

Concurs în Orient. Camera comercială din Budapesta a fost încunoscîntă oficial despre următoarele concursuri: La tribunalul comercial din București în contra neguțătorilor de vestimente de acolo Ioil Rosenzweig, termenul de însușire 22, ziua licidării 29 Martie. — La judecătoria de prima instanță din Semendria în contra comerciantului de acolo Ivan M. Nikolic, termenul de ins. 7 Aprilie, ziua licidării 8 Aprilie.

Pretul mărfurilor.

Plața din Brașov, 11 Martie n. Grâu frumos hect. fl. 8.30, de mijloc 8.20, mai slab 7.50, grâu mestecat fl. 5.80, sîcără frumoasă fl. 6.—, de mijloc fl. 5.80, mai slab —.—, orz frumos fl. 4.30, de mijloc 4.20, ovăz frumos fl. 2.70, de mijloc 2.50, cucuruz fl. 4.30, málaiu fl. 3.60, mazêre fl. 13.—, linte fl. 18.—, fasolea fl. 5.—, sîmînța de in fl. 10.—, sîm. de cânepă fl. 5.50, cartofi fl. 1.30, carnea de vită p. chilo 48 cr., carnea de porc 48 cr., carnea de berbec —

Țîrgul de rîmători în Steinbruch. În 15 Mart. n. s'au notat: ungurești bătrîni grei 46.— cr. până 46½ cr., ungurești grei tineri 48½ cr. până 49.— cr., de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., ușori 45.— cr. până 47.— cr., marfă țerănească grea 46.— cr. până 47.— cr., de mijloc 45½ cr. până 46.— cr., ușori 45½ cr. până 46½ cr., romănesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 45.— cr. până 46.— cr., transito de mijloc 44½ cr. până 45½ cr., transito ușori 43½ cr. până 44½ cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 15 Mart. n. 1892.

Sîmînțe	Calitatea per Hect.	Pretul per 100 chilogr. dela	pînă	Calitatea per Hect.	Pretul per 100 chilogr. dela	pînă
Grâu						
Băntășeas vechiu	74	—	—	75	9.90	10.05
Grâu dela Tisa	74	—	—	75	9.90	10.05
Grâu „Pasta”	74	—	—	75	9.85	10.—
Grâu de Alba-Reg.	74	—	—	75	9.90	10.05
„Bacloa”	74	—	—	75	9.90	10.05
Grâu ung. de Nord	74	—	—	75	—	—
Sîmînțe, vechi ori noue						
Sîcără						
Orz						
Nutreț de vîna	70—72	9.20	9.40			
de bere	60—62	5.90	6.10			
de vîna	62—64	6.25	6.70			
de bere	64—66	6.90	8.10			
de vîna	89—41	5.90	6.30			
Cucuruz (porumb)	băntăș	75	5.35	5.40		
de alt soi	78	5.25	5.80			
Meiu						
Hîrșcă						
Grâu	de primă	9.88	9.90			
Cucuruz	de toam.	9.—	9.02			
de primă	5.22	5.24				
de toam.	5.71	5.73				
de primă						
de toam.						
Produsele țîrgului						
Solul						
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	43	50.—			
„	roșie	54	68.—			
Oleu de rap.	rafinat	37.50	38.50			
Uns. de porc	dela Pesta	54	54.50			
„	dela țeară	—	—			
Sîlînă	avîntată	42.50	43.—			
„	afumată	50	51.—			
Sîu		86	86.—			
Prune		12	12.50			
Licitar	slavon, nou	16.50	17.—			
„	băntășeas	16.50	17.—			
Miere	brută	—	—			
„	galbînă străcurată	37	38.—			
Ceară	de Rosenau	139	140			
Spirt	brut	19.75	20.25			
„	Drojdiiu de spirt	22	22.50			

Cursul pieței din Sibiu.

Din 17 Martie n. 1892.

Hărtie-monetă română	Cump.	9.40	vînd.	9.45
Lire turcești	„	10.60	„	10.70
Imperiali	„	9.60	„	9.70
Ruble rusești	„	1.20	„	1.22

Bursa de Budapesta.

Din 15 Martie n. 1892.

Renta de aur ung. 6½%	107.30
„ „ 4½%	102.10
„ „ hărtie „ 5½%	118.50
Imprumutul căilor ferate ung.	118.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	116.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	103.—
Bonuri rurale ung.	98.25
„ croato-slavone	98.25
Obligațiunile desp. regaliilor	95.25
Imprumut cu premiu ung.	140.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	137.—
Renta de hărtie austriacă	95.75
„ de argint austriacă	95.75
„ de aur austriacă	110.75
Losurile austriece din 1860	147.60
Acțiunile băncii austro-ungare	103.—
„ de credit ung.	341.50
„ „ „ austr.	306.80
Scrieri fonciare ale institut. de cred. și economii	
„ Albină	102.—
Argintul	
Galbeni împărătești	5.58
Napoleon-d'ori	9.46
Mărei 100 imp. germane	58.27
Londra 100 Livres sterlingi	119.75

Bursa de Viena.

Din 15 Martie n. 1892.

Renta de aur ung. 6½%	107.35
„ „ hărtie „ 4½%	101.95
„ „ „ 5½%	118.20
Imprumutul căilor ferate ung.	118.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	115.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	100.—
Bonuri rurale ung.	92.80
„ croato-slavone	105.—
Imprumut cu premiu ung.	139.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	136.75
Renta de hărtie austriacă	94.20
„ „ argint austriacă	93.65
„ „ aur austriacă	110.75
Losuri austr. din 1860	147.60
Acțiunile băncii austro-ungare	1003.—
„ „ de credit ung.	840.60
„ „ „ „ austr.	306.25
Argintul.	—
Galbeni împărătești	5.88
Napoleon-d'ori	9.46
Mărci 100 imp. germane	58.27
Londra 10 Livres sterlingi	119.75

Nr. 322/1892.

[1617] 2-2

Concurs

pentru ocuparea postului de moașă devenit vacant în comuna Sadu, se eserie prin aceasta concurs sub următoarele condițiuni:

1. Salar anual din cassa alodială 60 fl.
2. Relut pentru lemne și cuartir 20 fl.
3. După fiecare naștere de copil dela părinți o taxă de 50 cr.

Reflectantele la acest post au să documenteze în scris până în 31 Martie a. c. că sînt moașe diplomate și perfecte în limba română.

Sadu, în 12 Martie 1892.

Primăria comunală:

Ioan Tattu,
primar

Popoviciu,
notar.

Concurs.

Am lipsă de un practicant spre cariera de notar. Salar 20 fl., eventual de un scriitor în afacerile notariale deplin calificat, salar 30 fl. pe lună.

Se recere purtare morală exemplară și scrisoare frumoasă. Postul de ocupat numai decăt.

Kudsir, (comitatul Hunyad), în 10 Martie 1892.

Procopiu Herlea,

[1586] 3-3

notar comunal.

Toemai a apărut:

Clara Milici

Novelă

de
I. Turghenev.

Traducere din limba rusă

de

Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiiu.

Institutul Tipografic din Sibiiu.

A eșit de sub tipar:

Călindarul Poporului

pe anul viset

1892.

Anul VII.

SIBIIU.

Editura și tiparul „Institutului Tipografic.”

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călindar astronomic și bisericesc, cu povețe economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1892. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrelor. — Autoritățile bisericesci în Ungaria. — Straja, de N. A. Bogdan. — Fata ori tigru? (Poveste arabă). Traducere de Ioan Russu Șirianul. — *Economic*: Ceva despre nutreț și nutirea vitelor. — Iernatul albinelor. — *Poesii*: „Făurarul”, „Doamna Stanca” (1601 August 8), de I. Nenițescu. — „Pe lângă boi...”, de G. Coșbuc. — „Cu lacrimi...”, de A. C. Cuza. — „Banca solitară”, de George Murnu. Socoteala jidănească, de George Adamescu. — *Anecdote din popor*: Țigani flămânzi la Ispravnic. — Țigani la Logofet. — Țigani la Vodă. — Doine populare. — Țigurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România. — Inserate.

Vendătorilor se dă rabatul cuvenit.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fieca a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărănicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghețituri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușoara.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novelă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Pr etenul meu Vântură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Princesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacal bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin pcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novelă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vendătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Magazină mare de mobile.

A. VERBOS,

mare fabrică de mobile în Arad.

Piața-Andrássy Nr. 6, casa proprie, în hotelul „Trei crai” și „Cheia”
(întrarea de către piață).

Ofere

[1179] 8-25

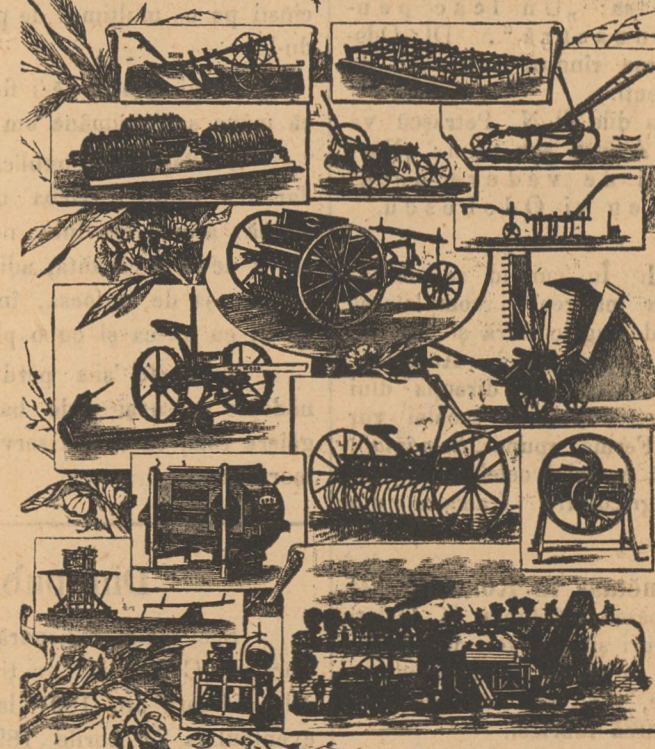
Depositul său de mobile

bine arangiat, și provădit cu tot soiul de mobiliatură pentru:
saloane, prânzătoare, dormitoare și birouri.

Prețuri moderate, serviciu prompt.

Piața-Andrássy Nr. 6, în hotelul „Trei crai” și „Cheia”.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

Budapest, Váci kör-út 63.

Representanța și deposit

[1397] 6-10

CAROL F. JICKELI,

neguțorie de ferării, Sibiiu (Piața-mică).

Liste de prețuri la cerere.

Acordări și de plătiri în rate.

Reparaturile se execută solid și prelunge prețuri moderate

la

C. F. WACHSMANN, Sibiiu, Schiffbäumel Nr. 3.

C. F. Wachsmann,

fabricațiune de mărfuri de aramă, fer și metal.

Atelier de mecanică.

Schiffbäumel nr. 3. SIBIIU. Schiffbäumel nr. 3.

Confecțiune de aparate și obiecte pentru fabrici de bere, de spirt, destilațiuni, vâpsării, laboratorii și pentru toate industriile tehnice. Instalațiuni de stabilimente de băi, conducte de aburi și apă, încălziri cu aburi, instalațiuni de transmisiuni și tulumbe de tot felul pentru scopuri tehnice și agricole etc.

Atelier de reparaturi pentru mașini și unelte agricole, mașini de vapor și tot felul de alte mașini.

Deposît de tulumbe de mână și pe roate pentru pompieri, fabricațiune proprie; de țevi de aramă covăcită și de fer covăcit, ventile manometri și pipe de aramă, paturi și șinoare etc. de gumi și de asbest.

Toate lucrările și reparaturile din bransa metalelor (chiar și cele mai mici) se execută punctual și cu prețuri moderate, asemenea se execută prelunge prețuri ieftine planuri și desemnuri de instalațiuni întregi sau de părți ale acestora.

Secțiune pentru electro-tehnică.

Obducțiune galvanică cu nickel, alamă, aramă, argint și aur a diferitelor obiecte de gospodărie, industrie, sport și lux.

Reproducțiune galvanoplastică de monede, medalii și alte obiecte pentru archive, colecțiuni și muzee etc.

Instalațiuni de telegrafuri de casă și de cameră, zăvoare electrice de siguranță, pentru uși, dulapuri etc.

Instalațiuni de telefoane pentru casă și pentru distanțe mai mari. Deposît de diferite elemente, clopoțele de signal, aparate telegrafice și toate celelalte materii necesare.

Instalațiuni de telegraf și telefon ce pot vedea în funcțiune în orice vreme.

[1141] 13-

Se corespundează și în limba română.